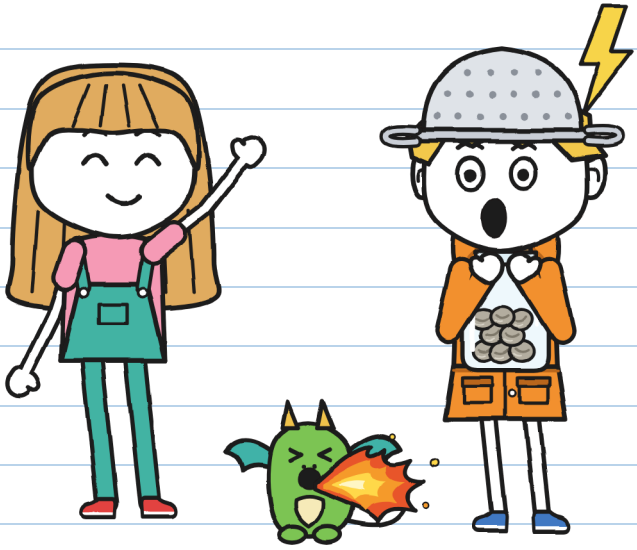
GIAO HÀNG BẤT KHẢ THI · 2

Không mở trước tiếng sấm

Lui Eriksson

(cuốn sổ của Guni)

CỠ L
Trình độ nâng cao · 11+

GIAO HÀNG BẤT KHẢ THI · 2

Không mở trước tiếng sấm

Lời và tranh: Lui Eriksson

CỠ L · Trình độ nâng cao · 11+

Bản tiếng Việt: LinguAula

Xuất bản lần đầu: 2026

© 2026 Lui Eriksson · info@linguaula.com

Được photocopy tự do, dùng cho lớp học và cho gia đình.

Tập thứ hai của bộ truyện. Tập đầu: "Gói hàng này cắn".

LinguAula

Luyện tập từng chương tại linguaula.com

Không có tiếng sấm nào bị thương trong lúc viết cuốn sách này. —J.

Và không của ai khác. —J.

Nếu bạn nhặt được nó, đừng mở trước tiếng sấm.

Con dấu này đánh dấu những gì chỉ xảy ra trong truyện: cậu đừng làm theo. Nếu kéo dài vài trang thì có ghi TỪ ĐÂY và ĐẾN ĐÂY. Khi có giông thật, hãy xem trang 76. —J.

AI LÀ AI

Guni. Người giao hàng ngày thứ Bảy. Thợ săn giông (tạm gọi vậy). Cuốn sổ này là của cậu ấy.

Julita. Đếm số giây giữa tia chớp và tiếng sấm. Viết bằng màu xanh lá và ký J.

Mẩu. Rồng con. Bắt chước Guni mọi thứ. Mọi thứ.

Tonio. Giao hàng cho CHỚP, bằng xe đạp. Trong mười phút hoặc miễn phí.

Flora. Người làm vườn ở số 9 đường Kênh. Không ký nhận đá.

Vera. Chăm sóc rồng ở Nhà Rồng, cạnh nhà bà Flora. Mẩu sống cùng cô.

Mara. Chủ cửa hàng Giao Hàng Bất Khả Thi. Đội mũ phù thủy. Biết nhiều hơn những gì cô nói.

R. Gửi những gói hàng không ai giao nổi. Không ai nói ra tên R.

SỔ GIAO HÀNG 2
của Guni

CHÍNH THỨC.

"Chính thức" nghĩa là tớ đọc trước. Một cách chính thức. —J.

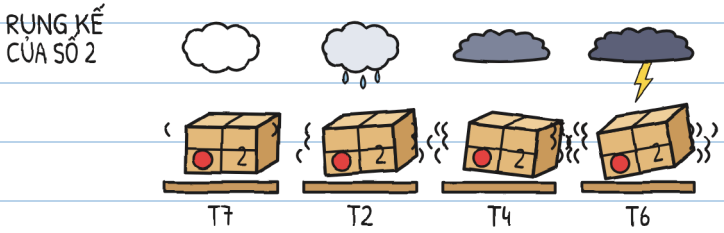
Cuốn sổ 1 của tớ hết rồi: kín chữ. Cuốn này là cô Mara, chủ cửa hàng, đưa cho tớ, có đóng con dấu của cửa hàng ngay trên bìa. Cô bảo sổ chính thức thì không được vẽ bậy. Rồi sẽ xem.

CHƯƠNG 1

Thợ săn giông

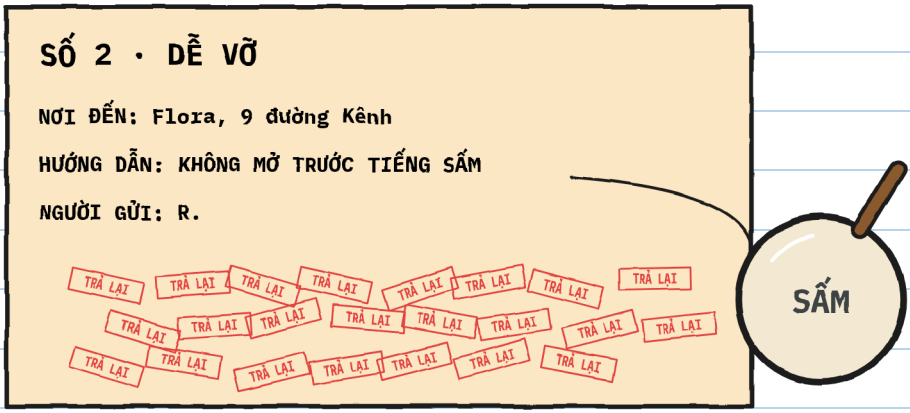
Ở cửa hàng của cô Mara có một gói hàng đang run. Nó run từ thứ Bảy tuần trước, mỗi ngày một mạnh hơn. Tớ quyết định không đụng vào nó.
Gói cuối cùng Julita và tớ giao là một quả trứng; giờ nó là một con rồng con tên là Mẩu, và cái gì cũng bắt chước tớ.

Ở cửa hàng đối diện nhà tớ còn mười chín gói hàng trả lại. Và có một gói hình như đã chán chờ rồi.

Nó không run vì sợ: nó run vì giông sắp tới. Thứ Bảy, sáu giờ chiều. Tớ đã xem dự báo thời tiết sáu lần. —J.

Hàng trả lại là những gói hàng luôn quay về: nếu người nhận không ký lên nhãn bằng mực không xóa được (như mực bút dạ xanh lá của Julita), thì lúc bình minh chúng bay trở về kệ của mình. Gửi tất cả chúng đều là cùng một người: R.

Gói số 2 mang hai mươi ba con dấu TRẢ LẠI.

Hai mươi ba. Tớ đã đếm hai lần. —J.

—Cô đã tự đem nó đi hai mươi ba lần —cô Mara nói—. Mà chưa lần nào có giông.

Thứ Bảy, lúc mười giờ, cô Mara đợi bọn tớ ở quầy, hai tay ôm gói số 2. Tonio cũng ở đó: các thứ Bảy cả ba đứa bị phạt ở cửa hàng, vì đã giao gói số 1 mà không xin phép.

—Gói này —cô Mara nói— các cháu sẽ giao. Chiều nay.

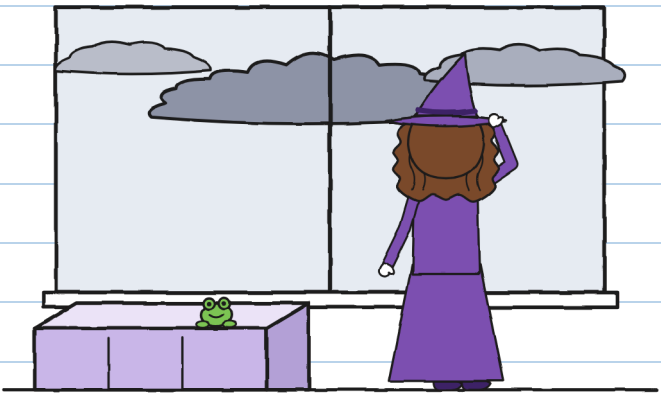
Julita nhảy lên cao đến nỗi suýt chạm vào tấm biển CÒN 19.

Cô Mara đặt ra ba điều kiện và đếm bằng ngón tay:

1. Các cháu đi lúc năm giờ, trước khi giông kéo tới, và ở lại nhà bà Flora cho đến khi giông qua.
2. Gia đình các cháu đã biết rồi, và bà Flora cũng vậy.
3. Quy tắc là quy tắc trên nhãn: không mở trước tiếng sấm. Và phải là tiếng sấm ngay trên đầu: sấm ở xa thì không tính.

—Còn cô thì không đi ạ? —Julita hỏi.

—Cô có việc phải làm ở đây —cô Mara nói, rồi nhìn qua cửa kính ra bầu trời đang dần xám lại.

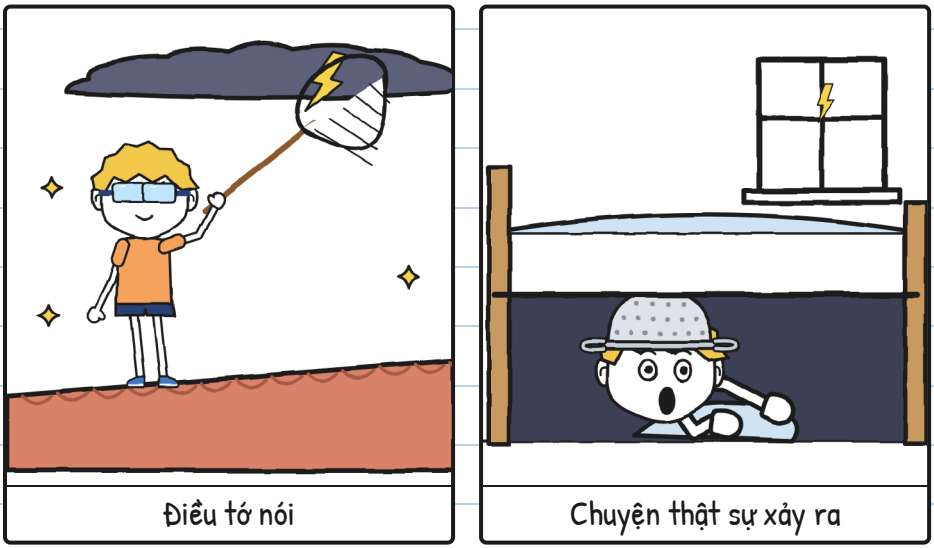

Việc gì ạ? —J.

Rồi Julita quay sang nhìn tớ.
—Cậu có thích giông không?

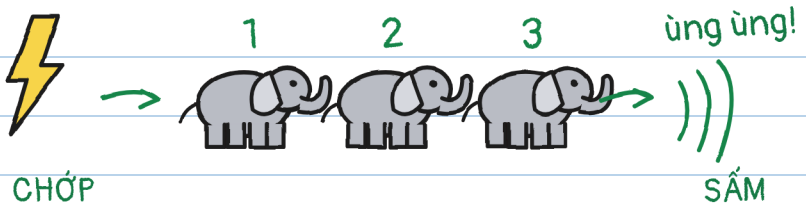
Và tớ trả lời đúng như người ta vẫn trả lời khi bị nhìn như thế:

—Thích lắm. Ở khu phố cũ của tớ, tớ là thợ săn giông chuyên nghiệp.

Chuyên nghiệp. Dưới gầm giường. —J.

Julita dạy tớ cách đếm một cơn giông. Ngay trong sổ của tớ, chẳng xin phép, như mọi khi:

một con voi, hai con voi, ba con voi...

1 con voi = 1 giây

3 con voi = 1 ki-lô-mét (khoảng vậy)

0 con voi = NGAY TRÊN ĐẦU!

↖ Đó là tiếng sấm trên nhãn.
Sấm ở xa thì không mở được gói.

Đếm được nhiều voi hơn: tia sét đó đánh xa hơn.

Nếu nghe thấy sấm, dù ở xa: vào chỗ trú ngay!

Cái gì biết rồi thì bớt sợ. —J.

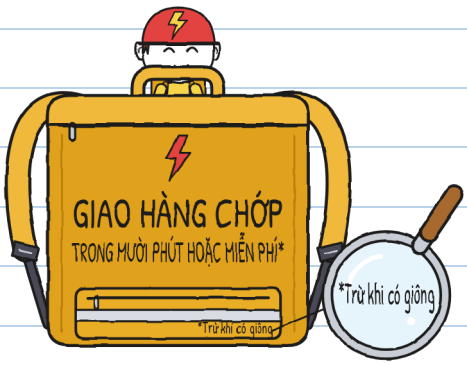
Tớ chẳng cần đếm gì cả, vì tớ thích giông mà. Nhưng tớ vẫn ghi lại, phòng khi cần.

Tonio đọc nhãn qua vai tớ rồi chỉ cho bọn tớ dòng chữ nhỏ trên ba lô của cậu ta.

—CHỚP không giao hàng khi có giông.

—Chưa có giông mà —Julita chỉ ra.

Tonio xem lại dòng chữ nhỏ. Chữ "chưa" thì chẳng thấy ghi gì. Và cậu ta đi cùng bọn tớ.

Chữ nhỏ, cớ to. —J.

Lúc năm giờ, tớ chạy sang nhà lấy áo mưa.

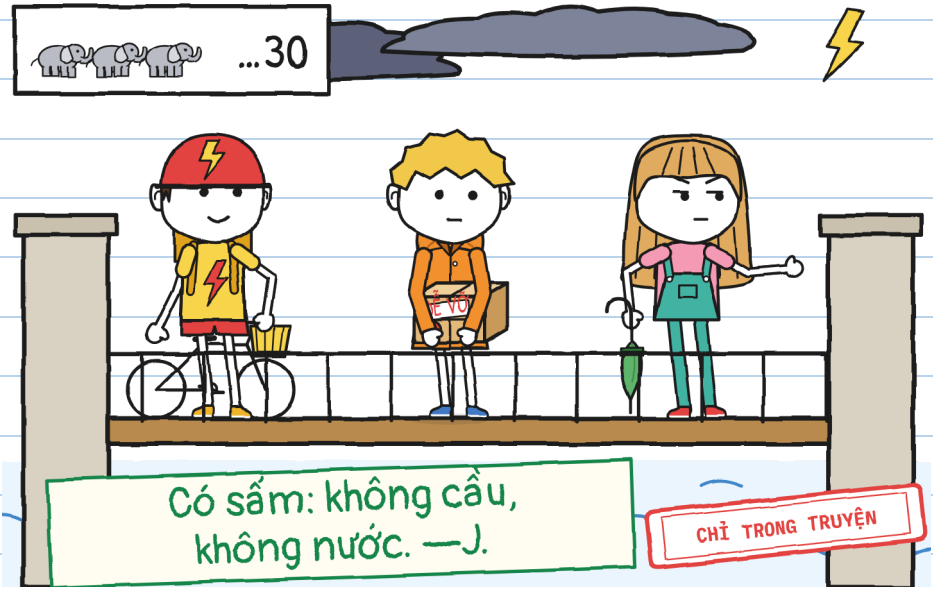
—Mặc cái màu cam đi con —mẹ tớ nói từ ngoài cửa—.

Con chắc là muốn đi chứ? Con mà, mỗi lần sấm...

—TẠM BIỆT MẸ!

"Con mà, mỗi lần sấm..." GÌ? —J.

Bọn tớ qua Cầu Lớn, cái cầu mà ban đêm người ta nâng lên cho tàu thuyền đi qua, dưới bầu trời mỗi lúc một đen hơn. Đi qua giữa cầu, Julita chào mặt nước bằng tay, rất nghiêm túc: con kênh và bạn ấy không hợp nhau.

Ở rất xa, bầu trời bừng sáng. Julita đếm ba mươi con voi mới nghe thấy tiếng.

Ùng ùng.

—Tia sét đó đánh cách đây khoảng mười ki-lô-mét —bạn ấy nói—. Dự báo bảo giông sẽ tới lúc sáu giờ.

—Có sấm rồi! —Tonio nói—. Giờ mở được chưa?

—Cái đó không mở được gói đâu —Julita nói—: tiếng sấm trên nhãn là tiếng nổ cùng lúc với tia chớp, không con voi nào. Nhưng giờ đã nghe thấy rồi, thế là đủ: vào chỗ trú thôi!

Bọn tớ chạy tới đường Kênh. Tớ làm như chưa nghe thấy tiếng sấm nào.

—Vừa rồi là một tiếng hức hả? —Julita hỏi.

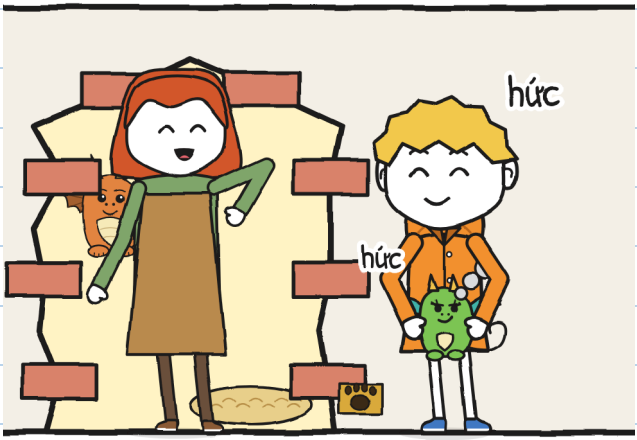
—Không —tớ nói—. Hức!

Tớ bị thế từ bé, nhưng chỉ khi có sấm: mỗi tiếng sấm làm tớ nấc một tràng, cứ ba giây một cái, và khi giông ngay trên đầu thì tớ nấc không dứt. Đó không phải sợ. Đó là việc cơ thể tớ tự làm mà chẳng hỏi ý tớ.

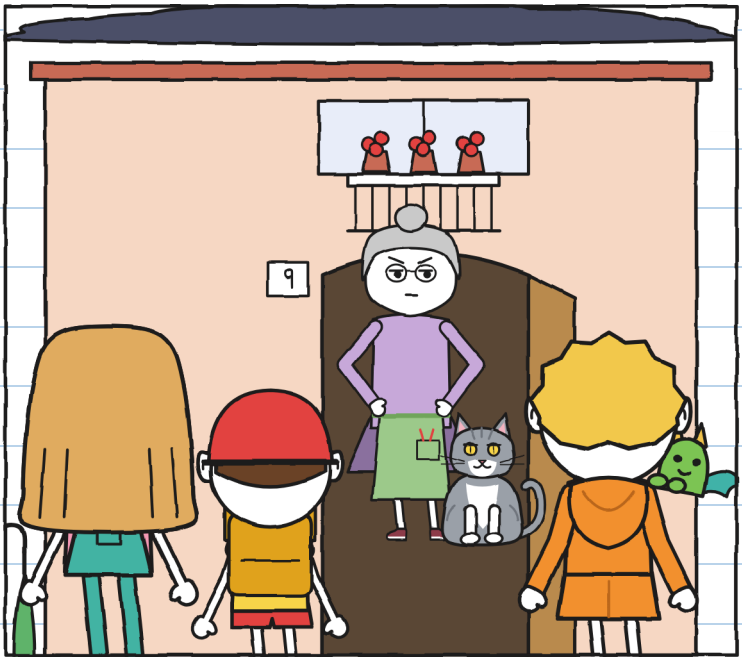
Cái đó gọi là sợ. —J.

Cô Vera đã đợi bọn tớ sẵn ở cửa Nhà Rồng, sát nhà bà Flora, với Mẩu trong tay: các thứ Bảy, Mẩu đi dạo với tớ.
—Chỉ tới nhà bà Flora thôi: đây là cơn giông đầu tiên của nó —cô Vera nói, rồi đặt nó vào tay tớ—. Nó bắt chước cháu mọi thứ, Guni. Cả những gì cháu cảm thấy. Nếu nó sợ, đừng kéo nó ra: nó sẽ bám lại. Khi giông qua, gõ ba cái vào tường rào, cô sẽ tới đón.
—Cháu chẳng cảm thấy gì hết —tớ nói—. Cháu thích giông lắm.

Ở xa, sấm nổ. Tớ nấc. Mẩu cũng nấc, và khói phụt ra từ mũi nó.
—Vào trong, nhanh lên —cô Vera nói.

Nhà bà Flora là nhà có hoa phong lữ: cái nhà có ban công mà hai thứ Bảy trước có một bà nhìn bọn tớ từ đó, lúc bọn tớ đi tìm cửa Nhà Rồng. Cái cửa đó trông như một bức tường.

Bà Flora mở cửa trước khi bọn tớ kịp gõ. Bà nhìn cái hộp. Nhìn bầu trời. Nhìn Mẩu.

—Rồng con của cô Vera đấy. Đừng để nó thiêu cháy dương xỉ của bà —bà nói—. Vào đi, mưa tới rồi. Nhưng bà báo trước: bà không ký nhận đá đâu.

MỘT CÂU CHUYỆN, SÁU CỠ

Có sáu cỡ, từ 3 đến 16 tuổi, và hơn 20 ngôn ngữ. Cỡ XXS, XS, S, M và L có cùng số trang và cùng tranh vẽ. Cỡ XL là một tiểu thuyết. Chỉ có cách kể là khác.

CỠ XXS · PRE-A1
JULITA BẮT ĐƯỢC HẠT SỐ BẢY.

CỠ XS · A1
Trên sàn còn một hạt. Julita chộp được nó. Bảy.

CỠ S · A2
Lại chóp: trên sàn chỉ còn một hạt. Julita chộp được nó. Bảy.

CỠ M · B1
Với tia chóp tiếp theo chỉ còn một hạt, và Julita chộp được nó. Bảy.

CỠ L · B2
Khi chóp lên lần nữa, trên sàn chỉ còn một hạt, và Julita chộp được nó. Bảy.

CỠ XL · B2-C1
Tiểu thuyết minh họa · 13+
Các trình độ theo CEFR chỉ mang tính tham khảo.

Mỗi người một cỡ. Cùng một cơn giông. —J.

DÀNH CHO GIA ĐÌNH VÀ GIÁO VIÊN

Luyện tập từng chương tại linguaula.com